

חלמידי בתי הספר בעיירות פיתוח אוכלים פרי הדר לשובע

עדיף לתת את הפרי לילדינו מאשר לתת לו להרקב
בנמלים. כך החליט מנכ"ל המועצה לשיווק פרי הדר,
עקב השביתה המתמשכת בנמלי-הים, המסבה נזקים
כבדים ליצוא הישראלי. משאיות המועצה לשיווק פרי
הדר יפקדו כמה בתי ספר בעיירות פיתוח ברחבי הארץ,
ויחלקו פרי הדר טרי לתלמידים.

פרסומים

**פרסום מודעות
בטלפון
לכל העתונים
03-229353**

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי
המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3,
טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136. העורך
הראשי: אורי אבנרי. עורך-מישנה: דוב איתן
עורך תבנית: יוסף שגון. עורכי כיתוב: ענת
ישראל וגיורא נוימן. צלמי מערכת: ציון
צפריר, ענת סרגוסטי וציפי מנשה. עורכת
דפוס: אהובה קורן. ראש המינהלה: אברהם
סיטון. מחלקת המודעות: רפי זכרוני.
המזכ"ל: העולם הזה בע"מ. הדפוס: הדפוס
החדש בע"מ, תל-אביב. הסעה: גר"מ בע"מ.

אינא יני.

בסופו של דבר נפגשו שמיר ולוי פנים-אל-פנים. על
מה הם דיברו?
על העולם הזה. כמובן.
וכך מתארים את הדברים אלו כפיר ואבי בטלהיים,
שפירסמו פרוטוקול כמעט מלא של השיחה ההיסטורית
כמעריב:

שמיר: דוד, מה קורה?
דוד: אתה כועס?
לוי: אתה לא שומע?
אתה לא קורא?
שמיר: לא, מה קרה?
לוי: לא ראית את "הצו"
לם הנה" של השבוע?
שמיר: לא.
לוי: אז אני יכול להביא
לך את הצחון.
שמיר: אין צורך.
לוי: אבל אומרים שם דברים
רעים כביכול בשמך ומצטטים
פרטים משיחות באיבזע עם
גיים שהיו לנג.
שמיר: למשל?
לוי: למשל, בפנין היק
החוד, טוענים שלא הבטחת
לי את התיק, וזה מדויק.
לא הבטחת?
שמיר: הבטחתי, אבל אתה
אני להביא שיש בציות בך
שם לטובתך האישי.

אפשר היה להאשים את שמיר בכך שאינו קורא את
העולם הזה. מחולל כזה אינו נאה לראשי-משלה. אך
ברור לגמרי כי טענה זו אינה נכונה. שמיר ידע היטב
כמה המרובר, וזה נובע גם מתוכן השיחה עצמה. הוא
התכוון מראש לשיחה עם לוי. ואם לא קרא את כתבת
העולם הזה קודם לכן, בוודאי קרא אותה ערב השיחה.
כדאי לשים לב לעובדה שגם הוא לא הכחיש כלל את
אמיתות הדברים של העולם הזה. הוא התחמק מנקודה
זו.

הדברים הגיעו גם לטלוויזיה. מיכאל קליינר עמד
בהרבה על גילויי העולם הזה ועל משמעותם. היה זה
בשידור ערב חדש ביום התמישי אחריהצהריים. הוא
התרעם מאוד על מקורבי שמיר, על כי מסרו מה שמסרו
דווקא להעולם הזה. האם העולם הזה הוא ביטאון של
חרות? שאל.

העולם הזה אינו ביטאון של חרות. לליכוד יש, ברור
השם, ביטאון משלו — אם כי אין אנשי-ליכוד רבים
המתגאים בו. מי שמוסר מידע להעולם הזה נחזר
כבימה זו מפני שהוא רואה בה ביטאון אמין, הנקרא
עליידי שיככה חשובה של הציבור הישראלי, ושכל
בוטחים — כפי שמסתבר בפרשה זו — בהגנותו.

סערה

בכוס מים

מבחינה ציבורית אין הדברים חשובים כליכוד.
היתה זאת סערה בכוס מים. לוי דיבר גבוהה-גבוהה,
כדרכו, אך התקפל בקול ענות חלושה. גם זה הוכיח את
נכונת הדיווח שלנו: בשבועות האחרונים ירד מישקלו
הסגולי של סגן-ראש-המשלה במציאות הפוליטית
החדשה, שבה שולט הטריאומויראט שמיר-ארנסט-אורגד.
מה מהותה של שלישיה זו, ועל יחסיה המיוחדים עם
ממשלת ארצות-הברית, דיווחנו כבר לפני שלושה
שבועות (סיפור אהבה, העולם הזה 12.83.23).

ד. א. א. א.

זה מכבר לא עוררו כמה שורות בהעולם הזה
מולה כה רבה כמו אלה. הן כמעט הפילו את הממשלה,
ות לא היתה, כמובן, הכוונה — אם כי איש מאיתנו לא
ה מצטער אילו זה קרה.
השורות האמורות הופיעו בגליון האחרון של העולם
זה (7.12.83). בכתבתו של חיים ברעם, תחת הכותרת
יוד לוי: שר-בחוץ. היה זה דיווח על המתרחש מאחורי
קלעים בתנועת-החרות ובליכוד סביב תביעתו של דוד
י להתמנות כשר-החוק.
הכתבה היתה מלאה בגילויים חדשים, ובין השאר
פיעו בה, בלי כל בלבטה, השורות הבאות:

מקורביו של שמיר התכבאו
בשיחות עם העולם הזה בזילוויל
מוחלט על לוי, והביעו התמרמרות על
שאפתנותו הרבה של איש ציבור
"כל-כך אמור". ראשי-המשלה מקפיד,
אומנם, על גילויים חיצוניים של
חלוקת-כבוד לסגנו, אבל לוי מנוטרל
מהתייעצויות מכריעות בנושאים
מדיניים.
ל.העולם הזה נודע ששמיר

מן הרגע שבו הופיעו העותקים הראשונים של הגליון
צל מוכרי-העתונים בתל-אביב, ועוד לפני שהגיעו
בית-שאן ולירושלים, התרחשו הדברים. דוד לוי
זפרץ בזעם, והשמיע דיברייקוטרנג חריפים מאוד.
מקורביו התנפלו על "מקורביו" של יצחק שמיר,
ומילחמה היתה רכה.

מעניין איש מן הניצים (תרתי משמע) לא פיקפק אף
יגע כאמיתות הדיווח של העולם הזה. הדבר מעיד על
אמינות הרבה שיש להעולם הזה גם בקרב מי שרואים
עצמם כמתנגדי שבועון זה. איש מהם לא העלה על
עתו — ובצדק — שיכול להיות ספק לגבי הדברים
דיווחנו עליהם, כגון העובדה שהמקורבים אמרו
זעולם הזה מה שאמרו.

אחד מנאמניו של לוי, מיכאל קליינר, למשל, התבקש
תתייחס לכך בעיתון אחר, הארץ. הוא תקף את יריבי
י באירוניה צורבת, ואמר בין השאר:

— מי שפוגע בשמו של לוי
פוגע בתנועה. באין בגין,
גויה התדמית של חרות מהגרי
זנה סולקטיוויה אני בטוח שיש
א שמיר מסר סיפורי הזוועה
זמחרסמים בבטאונה החדש
של חרות, העולם הזה.

יום לפניכן ניתחה בינה ברזל בדיעות אחרונות את
זרות המשבר בין שמיר ולוי, ואישרה שמוקד הסערה
ז היה הדיווח בהעולם הזה:

זנות שדוד לוי רואה בהן
הכפשה מכוונת. לשיא
הגיעו הדברים לדעת דוד
לוי בכתבה שפורסמה את
מול ב, השלם הנה, ושי
געשתה לדעת השר בהש
ראת מקורבי ראש-הממש
לה. בכתבה שהוכתרה תחת
הכותרת, "דוד לוי שר כי
חויץ" כונה דוד לוי כי
בלוף מנופח.
היחסים המעורערים בין